

Η εργασία πραγματεύεται το θέμα της μεταφυσικής θεωρίας του Νουμηνίου και του Πλωτίνου, επιχειρώντας μια συγκριτική μελέτη όλων των σωζόμενων αποσπασμάτων του Νουμηνίου με τις Έννεάδες του Πλωτίνου. Κατ' αρχάς, στο Κεφάλαιο Α' θα αναλυθεί η θεωρία του Νουμηνίου για τις δύο πρώτες αρχές, τον Θεό-Μονάδα, την αιτία όλων των αγαθών, και την Ύλη-Δυάδα, την αιτία κάθε κακού. Επίσης, θα ερμηνευθεί το δόγμα του Νουμηνίου για τους τρεις Θεούς και η θεωρία της *προσχρήσεως*, που φανερώνει τη μεταξύ τους σχέση. Ακόμα, θα εξεταστούν τα επιχειρήματα με τα οποία αποδεικνύεται ότι το Ον-Αγαθό είναι ασώματο και θα αναλυθεί η άποψη του Νουμηνίου για τη θεία μέθοδο που πρέπει να ακολουθηθεί για να έλθει κάποιος σε επαφή με το Αγαθό. Άλλα σημαντικά θέματα αυτού του κεφαλαίου είναι η άποψη του φιλοσόφου ότι υπάρχουν δύο ψυχές σε κάθε άνθρωπο, μία λογική-αγαθή και μία άλογη-κακή, καθώς και η θεωρία του Νουμηνίου για τη μετενσάρκωση.

Στο Κεφάλαιο Β' θα αναλυθεί η πλωτική θεωρία των τριών υποστάσεων, τουτέστιν Εν-Αγαθό, Νους και Ψυχή, ενώ παράλληλα θα γίνει προσπάθεια να εντοπιστούν σε αυτήν ίχνη της θεωρίας του Νουμηνίου. Το πλωτικό Αγαθό θα μελετηθεί τόσο ως γενεσιουργός αιτία των πάντων, από την οποία, βάσει της αρχής του αμείωτου δούναί του, εκπορεύονται οι κατώτερες υποστάσεις (*πρόοδος*), όσο και ως τελικό αίτιο του Νου και της Ψυχής (*έπιστροφή*). Ο Νους θα διακριθεί σε δύο επίπεδα, τον *έρωντα νοῦν* και τον *ἔμφρονα νοῦν*. Επιπλέον, θα δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανοδική πορεία και τη μυστική ένωση της ψυχής με το Αγαθό, που προϋποθέτει την *κάθαρσιν* μέσω της καλλιέργειας των αρετών αλλά και ένα υπερλογικό άλμα, την *ἔκστασιν*. Επιπροσθέτως, θα εξεταστεί η πλωτική θεωρία για την «κάθοδο» της ψυχής στο σώμα και το άπρωτο ανώτερο μέρος της ψυχής, και θα αναλυθεί η πλωτική θεωρία της μετενσάρκωσης.

Στο Κεφάλαιο Γ' θα πραγματοποιηθεί μια εκτενής σύγκριση των απόψεων του Νουμηνίου με τις αντίστοιχες του Πλωτίνου ως προς όλα τα μεταφυσικά θέματα που πραγματεύονται, αναζητώντας παράλληλα τα κοινά πυθαγόρεια και πλατωνικά στοιχεία που υπάρχουν στα έργα τους. Ειδικότερα, ως προς το Αγαθό, το οποίο αμφότεροι οι φιλόσοφοι παρουσιάζουν ως *ἐποχούμενον* (υπερβαίνον), θα επιχειρηθεί να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν ο Νουμηνίος το θεωρεί απολύτως υπερβατικό και επέκεινα της Ουσίας, όπως ο Πλωτίνος. Επίσης, θα εξεταστεί κατά πόσον η αρχή του αμείωτου δούναί του Αγαθού έχει την ίδια σημασία στο έργο των δύο φιλοσόφων και

αν οι τρεις Θεοί του Νουμηνίου αντιστοιχούν στις τρεις υποστάσεις του Πλωτίνου. Εν συνεχεία, θα αναλυθεί η αρχή της αλληλοπεριχώρησης (*πάντα ἐν πᾶσι*) των νοητών όντων (Ειδών), η οποία εισάγεται από τον Νουμήνιο και υιοθετείται από τον Πλωτίνο. Επιπλέον, θα αναζητηθούν τα κοινά και τα διαφορετικά στοιχεία των μεθόδων που υποδεικνύουν οι δύο φιλόσοφοι για να φτάσει κάποιος στη θέαση του Αγαθού και θα διερευνηθεί αν ο Νουμήνιος αναφέρεται απλώς στη θεωρητική σύλληψη της ύψιστης αρχής ή σε ένα μυστικιστικό βίωμα, όπως ο Πλωτίνος. Τέλος, θα εξεταστούν οι διαφορετικές απόψεις των δύο φιλοσόφων περί ψυχής, και θα συγκριθούν οι θεωρίες του Νουμηνίου και του Πλωτίνου για τη μετενσάρκωση, διαπιστώνοντας την κοινή πυθαγόρεια προέλευσή τους, αλλά και τις διαφορές μεταξύ τους.

Στον επίλογο της εργασίας θα συναχθούν κάποια συμπεράσματα σχετικά με τον βαθμό στον οποίο ο Νουμήνιος επηρέασε τον Πλωτίνο και τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στις θεωρίες τους, καθώς και σχετικά με τον βαθμό επιρροής τους από τον Πυθαγόρα και τον Πλάτωνα. Προς το παρόν, μπορεί να διατυπωθεί η υπόθεση ότι είναι πολύ πιθανή μια σχέση επιρροής μεταξύ Νουμηνίου και Πλωτίνου, και αμφότεροι οι φιλόσοφοι είναι κατά μείζονα λόγο Πλατωνικοί, παρότι έχουν επηρεαστεί σε κάποιο βαθμό και από τη θεωρία του Πυθαγόρα.